EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.5.2020
COM(2020) 505 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Tysklands nationale reformprogram for 2020 og med Rådets udtalelse om Tysklands stabilitetsprogram for 2020

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Tysklands nationale reformprogram for 2020 og med Rådets udtalelse om Tysklands stabilitetsprogram for 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 17. december 2019 vedtog Kommissionen den årlige strategi for bæredygtig vækst, som markerede starten på det europæiske semester 2020 for samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til den europæiske søjle for sociale rettigheder som proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Den 17. december 2019 vedtog Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Tyskland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet.

(2) Den 26. februar 2020 blev landerapporten for 2020 for Tyskland[3] offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Tysklands fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de

[1] EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] SWD(2020) 504 final.

landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 9. juli 2019[4], opfølgningen på de henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Tysklands nationale Europa 2020-mål. Den indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis resultater også blev offentliggjort den 26. februar 2020. Kommissionen konkluderede af sin analyse, at [LAND] er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Navnlig det høje overskud på de løbende poster afspejler et lavt investeringsniveau i forhold til opsparingen og har en grænseoverskridende relevans.

(3) Den 11. marts 2020 erklærede Verdenssundhedsorganisationen officielt covid-19-udbruddet for en global pandemi. Den har skabt en alvorlig folkesundhedsmæssig krisesituation for borgere, samfund og økonomier. Den har sat de nationale sundhedssystemer under alvorligt pres, forstyrret de globale forsyningskæder, skabt volatilitet på de finansielle markeder, udløst efterspørgselschok og har haft negative konsekvenser for adskillige brancher. Den udgør en trussel mod folks job og indtægter og mod virksomhedernes forretning. Den har ført til et større økonomisk chok, som allerede har alvorlige konsekvenser i Den Europæiske Union. Den 13. marts 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse[5], hvori den opfordrede til en koordineret økonomisk reaktion på krisen, der inddrager alle aktører såvel på nationalt plan som på EU-plan.

(4) Adskillige medlemsstater har enten erklæret undtagelsestilstand eller truffet kriseforanstaltninger. Enhver kriseforanstaltning skal være nøje afstemt med behovet, være nødvendig, begrænset i tid og i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder. De bør være genstand for demokratisk kontrol og underlagt uafhængig domstolsprøvelse.

(5) Den 20. marts 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse om aktivering af stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul[6]. Klausulen som fastsat i artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 3, artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97 samt artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97 letter samordningen af budgetpolitikken i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag. I denne meddelelse forelagde Kommissionen Rådet sin vurdering af, at den aktuelle situation i lyset af det forventede alvorlige økonomiske tilbageslag som følge af covid-19-udbruddet giver anledning til at aktivere klausulen. Den 23. marts 2020 tilsluttede medlemsstaternes finansministre sig Kommissionens vurdering. Aktiveringen af den generelle undtagelsesklausul giver mulighed for en midlertidig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. For så vidt angår den korrigerende del, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret finanspolitisk kurs. Den generelle undtagelsesklausul suspenderer ikke procedurerne under stabilitets- og vækstpagten. Den tillader medlemsstaterne at fravige de budgetkrav, der normalt ville gælde, og sætter Kommissionen og Rådet i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger til koordinering af politikken inden for rammerne af pagten.

(6) Der er brug for en vedholdende indsats for at begrænse og kontrollere spredningen af pandemien, styrke de nationale sundhedssystemers modstandsdygtighed og afbøde de socioøkonomiske konsekvenser ved hjælp af støtteforanstaltninger til fordel for

[4] EUT C 301 af 5.9.2019, s. 117.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

virksomheder og husholdninger samt for at sikre passende sundheds- og sikkerhedsforhold på arbejdspladsen med henblik på genoptagelsen af den økonomiske aktivitet. Unionen bør fuldt ud anvende de mange redskaber, den råder over, til at understøtte medlemsstaternes bestræbelser på området. Samtidig bør medlemsstaterne og Unionen arbejde sammen om at tilrettelægge de foranstaltninger, der er nødvendige for at vende tilbage til normalt fungerende samfund og økonomier og til bæredygtig vækst, idet den grønne og den digitale omstilling integreres, og der trækkes på alle erfaringerne fra krisen.

(7) Covid-19-krisen har fremhævet, hvordan fleksibiliteten i det indre marked giver mulighed for at tilpasse sig ekstraordinære forhold. For at sikre en hurtig og gnidningsløs overgang til genopretningsfasen og garantere den fri bevægelighed for varer, tjenester og arbejdstagere skal de særlige foranstaltninger, der forhindrer det indre marked i at fungere normalt, afskaffes, så snart de ikke længere er absolut nødvendige. Den aktuelle krise har vist, hvor nødvendigt det er at have kriseberedskabsplaner i sundhedssektoren, som navnlig omfatter forbedrede indkøbsstrategier, diversificerede forsyningskæder og strategiske lagre af vigtige forsyninger. De er helt centrale for udformningen af mere omfattende kriseberedskabsplaner.

(8) Unionens lovgivere har allerede foretaget ændringer af de relevante lovgivningsmæssige rammer[7] for at sætte medlemsstaterne i stand til at anvende alle uudnyttede midler under de europæiske struktur- og investeringsfonde til at imødegå covid-19-pandemiens ekstraordinære virkninger. Disse ændringer vil bidrage til større fleksibilitet og forenkle og strømline procedurerne. For at lette likviditetspresset kan medlemsstaterne desuden drage fordel af en medfinansieringssats på 100 % fra Unionens budget i regnskabsåret 2020-2021. Tyskland opfordres til fuldt ud at udnytte disse muligheder til at støtte de personer og brancher, der står over for de største udfordringer.

(9) Pandemiens socioøkonomiske konsekvenser vil sandsynligvis blive ujævnt fordelt på tværs af sektorer og regioner på grund af forskelle i specialiseringsmønstre. Der er således risiko for endnu større skævheder i Tyskland. Kombineret med risikoen for et midlertidigt kollaps af konvergensprocessen mellem medlemsstaterne kræver den aktuelle situation målrettede politiske tiltag.

(10) Den 20. april 2020 forelagde Tyskland sit nationale reformprogram for 2020 og den 30. april 2020 sit stabilitetsprogram for 2020. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(11) Tyskland er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten og omfattet af gældsreglen.

---

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset) (EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/558 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013 og (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår særlige foranstaltninger med henblik på at give ekstraordinær fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde som reaktion på covid-19-udbruddet (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 1).

(12) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 forventer regeringen en forringelse af den samlede saldo fra et overskud på 1,4 % af BNP i 2019 til et underskud på 7¼ % af BNP i 2020. Efter at være faldet til 59,8 % af BNP i 2019 forventes den offentlige gældskvote ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 at stige til 75¼ % i 2020. De makroøkonomiske og finanspolitiske udsigter er behæftet med stor usikkerhed på grund af covid-19-pandemien.

(13) Som reaktion på covid-19-pandemien og som led i en koordineret Unionstilgang har Tyskland truffet budgetmæssige foranstaltninger til at øge sundhedssystemets kapacitet, inddæmme pandemien og yde hjælp til de personer og brancher, der er særlig hårdt ramt. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2020 beløber disse budgetmæssige foranstaltninger sig i 2020 til 7,2 % af BNP. Foranstaltningerne omfatter likviditetsstøtte til virksomheder, målrettet bistand til små virksomheder og selvstændige i form af tilskud og lån samt lettere adgang til ordninger med nedsat arbejdstid for at forhindre afskedigelser. Tyskland har også bebudet foranstaltninger, der, skønt de ikke vil have direkte budgetvirkning, vil bidrage til at understøtte virksomhedernes likviditet, og som i stabilitetsprogrammet for 2020 anslås til at udgøre 24,9 % af BNP. Disse foranstaltninger består af lånegarantier, der hovedsagelig ydes af den statsejede udviklingsbank KfW, såvel som af den nye økonomiske stabiliseringsfond, der blev oprettet som reaktion på COVID-19-pandemien. I modsætning til i stabilitetsprogrammet for 2020 anses skatteudsættelser og budgetkompensationer for faldende skatteindtægter som følge af den økonomiske afmatning ikke som diskretionære foranstaltninger med budgetmæssige virkninger i Kommissionens skøn. Overordnet set stemmer de foranstaltninger, som Tyskland har truffet, overens med retningslinjerne i Kommissionens meddelelse om en koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet. En fuldstændig gennemførelse af disse foranstaltninger vil bidrage til at opretholde finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt, forudsat at finanspolitikken efterfølgende atter fokuserer på at sikre en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt, så snart den økonomiske situation giver mulighed herfor.

(14) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2020, som tager udgangspunkt i en uændret politik, forventes Tysklands offentlige saldo at udgøre -7,0 % af BNP i 2020 og -1,5 % i 2021. Den offentlige gældskvote ventes at nå 75,6 % af BNP i 2020 og 71,8 % i 2021.

(15) Den 20. maj 2020 offentliggjorde Kommissionen en rapport, der er udarbejdet i medfør af artikel 126, stk. 3, i traktaten, som følge af Tysklands planlagte overskridelse i 2020 af grænseværdien for det offentlige underskud på 3 % af BNP. Overordnet set fremgår det af analysen, at underskudskriteriet som defineret i traktaten og i forordning (EF) nr. 1467/1997 ikke er opfyldt.

(16) Den første infektion i Tyskland blev registreret den 27. januar 2020, og antallet af COVID-19-tilfælde begyndte at stige eksponentielt i marts 2020. For at begrænse spredningen af virusset iværksatte de tyske myndigheder en række indeslutningsforanstaltninger såsom lukning af alle ikke-væsentlige detailforretninger, restauranter, forlystelser og kulturinstitutioner, sportsfaciliteter, skoler og universiteter. Alle offentlige forsamlinger på mere end to personer blev forbudt, og folk blev bedt om at begrænse al social kontakt til et minimum. Fremstillingsvirksomheder har ikke været omfattet af indeslutningsforanstaltninger som sådan. I løbet af nogle uger blev større fabrikker imidlertid lukket på grund af forstyrrelser i udenrigshandelen og en presset efterspørgsel. De økonomiske udsigter forværredes kraftigt, og Kommissionens forårsprognose peger i retning af et fald i

BNP på 6,5 % i 2020. Selv om en udvidelse af ordningerne med nedsat arbejdstid (*Kurzarbeit*) hjælper virksomhederne med at beholde deres arbejdstagere, forventes en stigning i arbejdsløsheden at være umulig at undgå. Ifølge prognosen forventes arbejdsløsheden at stige til 4 % i 2020 og derefter falde til 3,5 % i 2021.

(17) For at afbøde de økonomiske konsekvenser har den tyske regering reageret hurtigt og vedtaget vidtrækkende foranstaltninger. Der stilles op til 50 mia. EUR til rådighed til umiddelbar bistand (direkte tilskud) til små virksomheder, selvstændige og freelancere. Gennem den nyoprettede økonomiske stabiliseringsfond og den offentlige udviklingsbank KfW har regeringen med en tildeling af offentlige garantier på mindst 822 mia. EUR (24 % af BNP) udvidet omfanget af og adgangen til lån for virksomheder af forskellig størrelse, og dækker op til 80-90 % af den långivende banks kreditrisiko (i visse særlige tilfælde op til 100 %). Den økonomiske stabiliseringsfond kan også støtte store virksomheder ved midlertidigt at stille yderligere egenkapital til rådighed. For at øge virksomhedernes likviditet er der vedtaget justeringer af skatteudsættelser, forudbetalinger og sanktioner. Insolvensreglerne er blevet ændret for at undgå tekniske konkurser. De enkelte delstater (Länder) supplerer de føderale foranstaltninger med deres egne støtteprogrammer. Ved udformningen og gennemførelsen af sådanne foranstaltninger er det vigtigt også at tage hensyn til banksektorens modstandsdygtighed. COVID-19-krisen vil sandsynligvis lægge yderligere pres på den tyske banksektors allerede lave rentabilitet. Det forekommer derfor berettiget at reducere omkostningerne yderligere, så tyske banker kan forbedre rentabiliteten og frigøre midler til it-investeringer og organisk kapitalskabelse. Yderligere konsolidering vil også bidrage hertil.

(18) Efter en positiv udvikling først på året er arbejdsmarkedet blevet forringet som følge af COVID-19-pandemien og de dertil knyttede nedlukningsforanstaltninger. For at afbøde krisens beskæftigelsesmæssige og sociale virkninger har regeringen ydet betydelig støtte gennem "Kurzarbeit"-ordningen for nedsat arbejdstid. Regeringen har lempet betingelserne for at få adgang til ordningen og har med tilbagevirkende kraft udvidet ordningen til også at omfatte vikaransatte og øget ordningens fordelagtighed. Dette bidrager til at bevare arbejdspladser og beskytte husstandsindkomsterne. Arbejdsgiverne modtager finansiel bistand i den forstand, at de ikke skal betale socialsikringsbidrag for den tabte arbejdstid. Den lettere adgang til mindsteindkomststøtte (på grundlag af afsnit II i den tyske sociallov, "Sozialgesetzbuch/SGB") begrænser indtægtstabet. Lavindkomstfamilier støttes gennem lettere adgang til børnetilskud og minimumsindkomsten. Desuden beskyttes lejere, der står over for tab af indkomst, midlertidigt mod tvangsudsættelse. Mens Tyskland klarede sig godt på den sociale resultattavle, der understøtter den europæiske søjle for sociale rettigheder, kan mangler i dækningen, hvis de ikke lukkes, føre til en nedsat indkomst for sårbare grupper i forbindelse med den nuværende krise.

(19) I forbindelse med håndteringen af de sundhedsmæssige konsekvenser har Tyskland nydt godt af sit universelle sundhedssystem, som giver adgang til pleje af høj kvalitet og var i stand til hurtigt at øge sin test- og intensitetsbehandlingskapacitet. Den aktuelle COVID-19-krise i understreger imidlertid det fortsatte behov for at styrke sundhedssystemets modstandsdygtighed. Det er fortsat en udfordring at sikre, at der er plejepersonale til rådighed og at deres fag er attraktivt. Trods et forholdsvis stort antal praktiserende sygeplejersker pr. indbygger har hospitalerne i stigende grad meldt om ubesatte sygeplejerskestillinger. Samordningen mellem udbydere af sundhedsydelser inden for primær sundhedspleje og hospitalspleje samt mellem sundhedspleje og social behandling kan også forbedres og understøttes af digitale værktøjer. E-

sundhedsinfrastrukturen anvendes i stadig højere tempo, men brugen af online sundheds- og plejeydelser, e-recepter og medicinsk dataudveksling ligger fortsat et godt stykke under EU-gennemsnittet. En ny lov, der blev vedtaget i marts 2020, bidrager først og fremmest til at afbøde de økonomiske konsekvenser af COVID-19 for hospitaler og privatpraktiserende læger. Ikke desto mindre vil det være nødvendigt at sikre den langsigtede finansiering af sundhedsplejeinstitutionerne for at opretholde pleje på alle områder, da udsættelse af ikke-kritiske operationer og behandlinger skader institutionerne i sundhedssektorens indtægter og de disponible ressourcer anvendes til at købe prioriterede test og udstyr. Med et stærkt forskningsgrundlag har Tyskland kapacitet til at deltage i specifikke forsknings- og innovationsforanstaltninger til håndtering af COVID-19-krisen, herunder udvikling af vacciner og lægemidler og udvikling af et forskningsnetværk med henblik på at samle og styrke den tyske lægevidenskabs forskningsaktiviteter og støtte koalitionen for innovation inden for epidemisk beredskab.

(20) For at fremme den økonomiske genopretning vil det være vigtigt at fremrykke modne offentlige investeringsprojekter og tilskynde til private investeringer. Omfanget af de offentlige og private investeringer fortsatte med at stige kraftigt i 2019, men haltede bagefter investeringsbehovene. De offentlige investeringer ligger under dækningsgraden på kommunalt niveau, hvor investeringsefterslæbet, der udgør 4 % af BNP, fortsat er stort og hæmmes af kapacitets- og planlægningsmæssige begrænsninger. Allerede planlagte investeringer i grøn teknologi og energi kan fremskyndes, f.eks. projekter vedrørende renovering af bygninger og vedvarende energi. Til trods for de seneste initiativer står Tyskland fortsat over for en udfordring med at opfylde målene for dekarbonisering på kort og mellemlang sigt og målene for klimaneutralitet fra 2050. Dette gælder også miljø- og energieffektivitetsmål, idet prisincitamenter, især på baggrund af de lave oliepriser som følge af den nuværende COVID-19-krise, modvirker klima- og miljøvenlig adfærd. Tysklands omstilling til en klimaneutral økonomi vil over en vedvarende periode kræve betydelige private og offentlige investeringer i vedvarende energi, elinfrastruktur, energieffektivitet, cirkulær økonomi og bæredygtig transport. Endvidere kritiserede Tysklands forbundsfinanskontrol omkostningseffektiviteten ved de foranstaltninger, der er knyttet til omstillingen til grøn energi. Der er behov en større indsats og vedvarende investeringer i energinet, hvis man vil høste fordelene ved et fuldt integreret bæredygtigt energisystem med konsekvente prissignaler. Ren mobilitet kan fremmes gennem passende lovgivningsmæssige foranstaltninger og med større og hurtigere investeringer i bæredygtig transportinfrastruktur og rene mobilitetsløsninger. Yderligere investeringer i forskning og udvikling er afgørende for at kunne skabe et opsving i retning af en mere bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi. Udgifterne til uddannelse og forskning var i 2018 på 9,1 % af BNP, hvorved det nationale mål på 10 % af BNP ikke blev nået. Private investeringer i forskning og udvikling er i stigende grad koncentreret i store virksomheder. Udbuddet af boliger lå på trods af de politiske foranstaltninger langt under det årlige mål om at bygge 375 000 nye lejligheder mellem 2017 og 2021. Politikker, der fremmer investeringer i nye boliger, vil rette op på denne ubalance og forbedre adgangen til boliger til overkommelige priser. Programmeringen af Fonden for Retfærdig Omstilling for 2021-2027 kan hjælpe Tyskland med at imødegå nogle af de udfordringer, der følger af omstillingen til en klimaneutral økonomi, navnlig inden for de områder, der er omhandlet i bilag D til landerapporten. Det vil sætte Tyskland i stand til at gøre bedst muligt brug af fonden.

(21) En moderne digital infrastruktur og digitale tjenester er af afgørende betydning i situationer, hvor mobiliteten er begrænset. Investeringer i digital infrastruktur og offentlige tjenester kan støtte den økonomiske genopretning og bidrage til at mindske den fortsat betydelige kløft mellem Tyskland og andre lande med hensyn til dækningen af net med meget høj kapacitet. I Tyskland var denne dækning på 32,7 % i 2019 sammenlignet med et EU-gennemsnit på 44 %, mens fiberdækningen var på 10,5 %, hvilket er væsentligt under EU-gennemsnittet på 33,5 %. COVID-19-krisen har understreget betydningen af forbundne digitale tjenester. Manglende konnektivitet kan være en vigtig hæmsko for investeringer i digitalisering, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som fortsat er langsomme til at tage digitale teknologier til sig. Tyskland klarer sig stadig dårligt sammenlignet med andre medlemsstater med hensyn til digitale offentlige tjenester, til trods for at sådanne tjenester er blevet forbedret for virksomheder. Graden af onlineinteraktion mellem de offentlige myndigheder og den brede offentlighed er imidlertid meget lav. Det går kun langsomt fremad med at gennemføre onlineadgangsloven, og det vil være en udfordring at nå målet om at digitalisere alle 575 tjenester inden udgangen af 2022. Loven bør gennemføres af alle involverede offentlige organer — føderale, statslige og lokale myndigheder — med henblik på at skabe mere væsentlige forbedringer i den digitale offentlige forvaltning.

(22) Det er vigtigt at begrænse de lovgivningsmæssige og administrative byrder, både i forbindelse med gennemførelsen af støtteforanstaltningerne og derefter. Størst mulig begrænsning af den administrative byrde i forbindelse med adgang til støtteforanstaltninger bør sikre, at mindre virksomheder modtager den samme støtte fra formidlende organer som større virksomheder. En mindskelse af andre administrative byrder mere generelt, dvs. ud over støtteforanstaltninger, f.eks. ved at udvise fleksibilitet i forbindelse med ikke-væsentlige bureaukratiske procedurer, kan hjælpe SMV'er yderligere.

(23) Allerede før COVID-19-krisen ændrede de teknologiske fremskridt arbejdsmarkedet, hvilket kræver øget finansiering af uddannelse, herunder/omskoling og opkvalificering og forbedring af digitale færdigheder. COVID-19-krisen har gjort dette endnu mere presserende, navnlig for arbejdstagere, der arbejder i sektorer, som risikerer at blive berørt af fysisk distancering i lang tid fremover, eller de, der risikerer at blive arbejdsløse. Den pludselige overgang til et mere digitaliseret samfund og hjemmebaseret uddannelse kan udgøre en særlig udfordring for sårbare elever, der ikke har adgang til digitale løsninger og støtte derhjemme. Dette omfatter elever med handicap. Der er behov for særlig omhu for at sikre, at alle elever og studerende erhverver de centrale færdigheder, der er fastsat i deres pensum, og at de månedlange forstyrrelser på grund af COVID-19 ikke medfører ulemper resten af deres liv. Allerede eksisterende uligheder med hensyn til grundlæggende færdigheder, der er forbundet med socioøkonomisk baggrund og migrantbaggrund, risikerer at blive forværret. Krisen har understreget vigtigheden af at udvikle uddannelsessystemet yderligere med henblik på at fremme en intelligent og inkluderende genopretning og holde kursen i retning af den grønne og digitale omstilling.

(24) Hvor nærværende henstillinger har fokus på at imødegå pandemiens socioøkonomiske konsekvenser og lette den økonomiske genopretning efter krisen, omhandlede de landespecifikke henstillinger fra 2019, som Rådet vedtog den 9. juli 2019, også vigtige reformer til at imødegå de strukturelle udfordringer på mellemlang og lang sigt. Disse henstillinger er stadig relevante, og de vil fortsat være genstand for overvågning i forbindelse med næste års europæiske semester. Det gælder også henstillingerne

vedrørende investeringstiltag inden for den økonomiske politik. Sidstnævnte henstillinger bør tages med i betragtning i den strategiske programmering af samhørighedsmidlerne efter 2020, herunder ved afbødningsforanstaltninger og exitstrategier i forbindelse med krisen.

(25) Det europæiske semester danner rammen for løbende samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken i Unionen, hvilket kan bidrage til en bæredygtig økonomi. Medlemsstaterne har i deres nationale reformprogrammer for 2020 gjort status over fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling ("verdensmålene"). Ved at sikre en fuldstændig efterlevelse af nedenstående henstillinger vil Tyskland bidrage til opfyldelsen af verdensmålene og til de fælles bestræbelser på at sikre konkurrencedygtig bæredygtighed i Unionen.

(26) Det er afgørende at sikre en nøje samordning af økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union for at opnå en hurtig genopretning og overvinde de økonomiske konsekvenser af covid-19. Tyskland bør som medlemsstat, der har euroen som valuta — og under hensyntagen til politiske retningslinjer fra Eurogruppen — sikre, at landets politikker er i overensstemmelse med henstillingerne til euroområdet og samordnet med henstillingerne til de øvrige medlemsstater i euroområdet.

(27) Som led i det europæiske semester 2020 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Tysklands økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2020. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2020 og det nationale reformprogram for 2020 samt de foranstaltninger, der er truffet som opfølgning på de henstillinger, der er blevet rettet til Tyskland i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Tyskland, men også til deres overensstemmelse med Unionens regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.

(28) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået [LAND] stabilitetsprogram for 2020, og dets holdning[8] afspejles især i henstilling 1 nedenfor.

(29) Rådet har på baggrund af Kommissionens dybdegående gennemgang og denne vurdering gennemgået Tysklands nationale reformprogram og stabilitetsprogram for 2020 Nærværende henstillinger tager hensyn til nødvendigheden af at håndtere pandemien og lette den økonomiske genopretning som et første nødvendigt skridt for at tillade en tilpasning af ubalancer. Henstillinger, der direkte adresserer de makroøkomiske ubalancer, som Kommissionen konstaterede i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011, er afspejlet i henstilling 2,

HENSTILLER, at Tyskland i 2020 og 2021 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. træffe alle nødvendige foranstaltninger til effektivt at imødegå pandemien, understøtte økonomien og støtte det efterfølgende opsving i overensstemmelse med den generelle undtagelsesklausul føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre en holdbar gæld, og samtidig øge investeringerne, så snart den økonomiske situation tillader det mobilisere tilstrækkelige ressourcer og styrke sundhedssystemets modstandsdygtighed, bl.a. ved at anvende e-sundhedstjenester

[8] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

2. fremrykke modne offentlige investeringsprojekter og tilskynde til private investeringer for at fremme den økonomiske genopretning målrette investeringer mod den grønne og digitale omstilling, navnlig mod bæredygtig transport, rene, effektive og integrerede energisystemer, digital infrastruktur og færdigheder, boliger, uddannelse og forskning og innovation forbedre digitale offentlige tjenester på alle niveauer og fremme digitaliseringen i små og mellemstore virksomheder reducere den reguleringsmæssige og administrative byrde for virksomhederne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand